

[illegible]

(אמר חוסי' כחובות נר' דלי' חפסי' וזכר
 (אמר דלי' גלגל') הווי' נספחות שוה פירומה בקרן. מימה אמרי' א
 (אמר דלי' גלגל') ואת הקרן נשבעו על עץ החושב. הוא הדין אם לא
 על חומש אלא אורחא דמילתא נקט דלקרן אין נשבעין שני פעמי'
 ועליו נעשה גנול' י"ש הלמוד קאמינא וסריבוי' דקרא. מימה
 נכסיס ועמד בקרן דכתיב מוקמינא ב' כספון: ב' כספון על שם הוי'
 דליווריא דקרן דהא משמע דמלוריסא גזינ' מיישרין וממדי' וממדי'
 נכסיס חייבס לנשם לנכס למפסן ליה מדי' דליוור מוקי ליה ממדי'
 (זכר דף קטו. וסס) ומיור לרב ושמואל דלמרי מלוה ע"פ אין גובה
 דף מב.) ובסוף מי שמח (סס דף קטו.) אינא לאקשוי מהאי ברייתא
 בקונט' דקר העמדה דקר מלי' מהני רבי כפר ונשבע דאין לאוקסי'
 ע"י עדים (אמר) מיחייב דלמרי וסס וסס דכדמי' דלמרי

"אין משלחין מעות בדיוקני ואפילו עדים
 חתומים עליה ורבי יוחנן אמר אם עדים
 חתומים עליה משלחין אמרי לשמואל מאי
 תקנתא כי הא דרבי אבא הוי מסיק זוזי בדרכ
 ויוסף בר חמא א"ל לרב ספרא בהדי דאתית
 אייתניהו ניהלי כי אול להתם אמר ליה רבא
 בריה מי כתב לך התקבלתי א"ל לא א
 כי זיל ברישא ויכתוב לך התקבלתי לטוף
 אמר ליה אי כתב לך נמי התקבלתי ללא
 כלום הוא דלמא אדאתית שכיב רבי אבא
 ונפלו זוזי קמי יחמי והתקבלתי דרבי אבא
 ללא כלום הוא א"ל ואלא מאי תקנתא זיל
 נקניניהו לך אנב ארעא ותא את כתוב לן
 התקבלתי וכי⁶ הא דרב פפא הוה מסיק תריסר
 אלפי זוזי בי חזאי אקניהו ניהליה לרב
 שמואל בר אבא אנב אסיפא דביתיה כי
 אתא נפק לאפיה עד תואך: נתן לו את
 הקרן וכי: אלמא חומש ממונא הוא ואם
 מיית משלמי ליה יורשין ותנן נמי נתן את
 הקרן ונשבע על החומש הרי מוסיף חומש
 על חומש אלמא חומשא ממונא הוא ותניא
 נמי הכי הנהל את חבריו ונשבע לו ומת
 ייורשין משלמים קרן וחומש ופמורין מן
 האשם יורשין בני שלומי חומשא דאבותהו הוו
 (א) אלמא חומש ממונא הוא ובעי שלומי
 יורשין ורמיניהו עדיין אני אומר אימתי אני
 משלם חומש על גזל אביו בזמן שלא נשבע
 לא הוא ולא אביו הוא ולא אביו ולא
 הוא הוא ואביו ימנן ת"ל יאשר גזל ואשר
 עשק והוא לא גזל ולא עשק אמר רב נחמן
 לא קשיא כאן שהודה כאן שלא הודה אי לא
 הודה קרן נמי לא משלם וכי תימא הכי נמי
 דלא משלם והא מדקא מוהרדא אחומש
 למימרא דקרן משלם ועוד תניא ועדיין אני
 אומר אימתי הוא משלם קרן על גזל אביו
 בזמן שנשבע הוא ואביו אביו ולא הוא הוא
 ולא אביו לא הוא ולא אביו מנן ת"ל גזילה
 ועושק אבידה ופקדון יש תלמוד וייתיב רב
 הונא וקאמר להא שמעתא א"ל רבה בריה
 יש תלמוד קאמר מר או ישלמו קאמר מר
 א"ל יש תלמוד קאמינא ומריבויא דקראי
 אמרי אלמא מאי לא הודה הלא הודה אביו
 והודה בנו ונתיב בנו חומש אשכועה דרייה
 אמרי ב' בשאן גזילה קיימת אי בשאן גזילה
 קיימת אפילו קרן נמי לא משלם לא צריכא

וזהו בקרן. מימה אמאי אינטערן לימיומי הא ביין דערן
החופש. הוא הדין אם לא נמן לו לא הקרן נשבע אר
קמן אין נשבעין שני פעמים והוא הדין אם נשבע על
ושריבויא דקרא. מימה אמאי אינטערן קרא לקמן דל
סמון: מלוד ע"ה דייא ואין גובה לא מן הירושין
גובה מיושין ומהאי דהגדול ומלכל נשמן
לדי ארמיו מוקי ליה מדרבנן כדי שלא נטעול דלת כפני
אמרי מלוה ע"פ אין גובה לא מן הירושין ולא מן הלק
כא לאקשיא מהאי דריבא לקמן ואיכא תימור דליטא
אין כפר ונשבע מהאי דאוקמנא לעיל בשלא הוירא אביו
אין כפר מומח בדמיו לחמו נשמוי דבשלא דליטא עדים

(א) ב"מ מו. ב"ב עו:
(ב) ע"ש ק: [ע"ש] [ועי'
נכוס' ב"ב עו: ד"ה רב
שפאל, ב] רש"ל מ"ו,
(ג) וקדושין יג: ב"ב מב.
קמ. קמ. ערסן ו: ו.
ב. בסודות מ"ח: (ד) ו"ל
הכרח, (ה) ויקרא פרשה
יג, ו (ו) ד"ה ונקטעו,
(ז) ש"ך למחני לעיל קג.,
(ח) הסמיט כח יסוד לה
[ע"ש].

וַיֹּאמֶר יְהוָה כִּי יִחַט אָשֵׁר
וַיִּשְׁבֹּת אֶת הַגּוֹלָה אֲשֶׁר
גָּזַל אוֹתָהּ הַעֶשֶׂק אֲשֶׁר
עָשָׂה אוֹתָהּ הַמִּקְדָּשׁ
אֲשֶׁר הִמְקִיד אָתּוּ אוֹתָהּ
הַמִּבְדָּה אֲשֶׁר מֵצָא:
וַיִּקְרָא ה' כג

(א) נב' דליכא לחיות
נבסית וז': (ב) רש"י ד"ה
נבדוקי וז' נידו הס"ד
ולח"כ מה"ד מי כחב לך:
(ג) ד"ה ונחית בנו תומש:

